

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 เกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ กำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ ข้อที่ 1 กำหนดให้ “จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล” (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542, 2542, หน้า 19) และแผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้กำหนดให้ สถานศึกษา “จัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่น ให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการเลือกเรียนในสิ่งที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด สามารถแสวงหาความรู้ และฝึกการปฏิบัติในสภาพที่เป็นจริง รู้จักคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาด้วย ตนเองได้ เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำ จัดบรรยากาศ ใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมความรู้และการเรียนรู้ของผู้เรียน” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544 หน้า 52) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 66 กำหนดให้ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542, 2542, หน้า 49) และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องการ มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงาน ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 4) จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การจัดการศึกษาจะต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการเลือกเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและการสื่อสาร

ปัญหาสำคัญของการให้บริการการศึกษาแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ ภาษา หรือการสื่อสารกับผู้อื่น ยิ่งเด็กมีการสูญเสียการได้ยินมากเท่าใด พัฒนาการทางภาษาก็จะยิ่งล่าช้าและบกพร่องมากเท่านั้น (ศรียา นิยมธรรม, 2538, หน้า 115)

เด็กที่บกพร่องทางการได้ยินนั้นมีข้อจำกัดเรื่องภาษา ทำให้การติดตามข่าวสารการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ด้วยตนเองเป็นไปอย่างเชื่องช้า หรือถ้าบางคนก็ไม่สามารถติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงได้ทันที ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต เพราะอาจตกงานหรือต้องเปลี่ยนงานบ่อย ๆ (ศรียา นิยมธรรม, 2538, หน้า 163) เด็กที่บกพร่องทางการได้ยินนั้น มักขาดข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ดังนั้นเด็กเหล่านี้มักเกิดความสับสนในการเลือกอาชีพ โดยเฉพาะในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากและมีอาชีพแปลก ๆ ใหม่ ๆ มากมาย

ปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของผู้มีความบกพร่องทางการได้ยิน เมื่อพิจารณาถึงผู้บกพร่องทางการได้ยิน ไม่ว่าจะเป็นคนหูหนวกหรือหูตึง จะเห็นได้ว่าการประกอบอาชีพของคนเหล่านี้มีปัญหาใหญ่ ๆ เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร ความสามารถในการทำงานของคนหูหนวกหูตึง และเกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ของผู้ร่วมงานด้วย คนเหล่านี้มีความคิด ความรู้สึก หากเขาสามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจและเข้าใจสิ่งที่ผู้คนรอบข้างทำอยู่ปัญหาก็จะน้อยลง ไม่เช่นนั้น เขาก็จะทำงานอย่างหวาดระแวง ไม่เข้าใจกฎเกณฑ์ หรือกติกาของสังคมที่เขาทำงานอยู่ (ศรียา นิยมธรรม, 2538, หน้า 163-164)

ศรียา นิยมธรรม (2538, หน้า 166) ได้กล่าวถึง ความสนใจในข่าวสารของคนบกพร่องทางการได้ยินพบว่าร้อยละ 79 อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันร้อยละ 3 บอกว่าไม่เคยอ่าน จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้บกพร่องทางการได้ยิน ยังสนใจข่าวสารดังเช่นคนปกติ การเพิ่มทางเลือกในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจะส่งผลดีต่อการดำรงชีวิตต่อไป การสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยินต้องอาศัยการสื่อสารหลายแบบ ทั้งคำพูด ท่าทาง สีหน้าประกอบกัน

การสื่อสารของผู้บกพร่องทางการได้ยินจึงมีข้อจำกัดมากมาย เพราะระบบการได้ยินบกพร่อง ตัวแทนเด็กพิการจากโรงเรียนสอนคนหูหนวกได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการไว้ว่า “อยากให้คนหูหนวกมีสิทธิเท่ากับคนหูดี โดยเฉพาะเรื่องการรับโทรศัพท์ มีปัญหามากเลย เวลาไปพบคนปกติ พูดคุยกันไม่ได้ ก็เขียนเอา อยากให้โทรศัพท์มีจอภาพแสดงภาษามือเดี๋ยวนี้นิดนึง ยังโทรศัพท์ไม่เป็นเลย ไม่รู้เขาโทรฯกันยังไง” (สมพร เทพสิทธิ์า, 2542, หน้า 44, 46)

การสื่อสารและการเรียนการสอนของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ยังมีสิ่งต่าง ๆ อีกมากมายที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงกับนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน การวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น

ศรียา นิยมธรรม (2538, หน้า 119) กล่าวว่าตั้งแต่ ค.ศ. 1980 การศึกษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้รับผลกระทบโดยตรงจากเทคโนโลยีใหม่ ๆ รัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้ให้ความสำคัญต่อการประดิษฐ์และการสนับสนุนภาพยนตร์สำหรับเด็กหูหนวก และตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา การศึกษาสาขานี้ได้ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาในรูปของภาพยนตร์และฟิล์มสำหรับเกี่ยวกับวิธีการสอน บ้างก็ใช้จัดทำในรูปของภาพยนตร์ 8 ม.ม. การฉายภาพยนตร์ข้ามศีรษะ การใช้โทรทัศน์วงจรปิด วิดีทัศน์ แผ่นเลเซอร์ เครื่องมือสื่อสารสำหรับคนหูหนวกและคอมพิวเตอร์ นวัตกรรมทางเทคโนโลยีต่าง ๆ เหล่านี้ได้นำมาใช้อย่างกว้างขวาง โดยไม่มีผลการวิจัยรองรับเป็นพื้นฐานแต่อย่างใดว่า การใช้เทคโนโลยีดังกล่าวจะช่วยให้เด็กได้รับการศึกษาดีขึ้น เทคโนโลยีหลาย ๆ อย่างเช่น ภาพยนตร์ 8 ม.ม. ก็ใช้เงินของรัฐบาลไม่ใช่น้อยโดยไม่ได้ประเมินว่าคุ้มค่าหรือไม่

อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงสารสนเทศได้อย่างกว้างขวาง ปัจจุบันมนุษย์นำอินเทอร์เน็ตมาประยุกต์ใช้กับกิจกรรมในชีวิตประจำวันแทบทุกอย่าง (ทวีศักดิ์ กอนันต์กุล, ชฎามาศ ชูเวชเศรษฐกุล, กษิธิธร ภูภราดัย, พิธูมา พันธุ์ทวี และ สิรินทร ไชยศักดิ์, 2545, หน้า 10-11) ประเทศไทยนั้นได้เริ่มมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นครั้งแรกเมื่อประมาณปี 2530 โดยมีจุดเริ่มพัฒนาอย่างจริงจังเมื่อมีการก่อตั้งเครือข่ายไทยสารในปี 2535 เรื่อยมาจนปี 2538 จึงมีการก่อตั้งบริษัทอินเทอร์เน็ตประเทศไทย (Internet Thailand) ขึ้นเป็นผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต หรือ ไอเอสพี (Internet Service Provider) รายแรกของไทยซึ่งเป็นจุดเริ่มของการเปิดบริการ อินเทอร์เน็ตให้แก่ประชาชนทั่วไป หลังจากนั้นเป็นต้นมา อินเทอร์เน็ตก็ได้รับความนิยมแพร่หลายอย่างก้าวกระโดด จากจำนวนผู้ใช้เพียงไม่กี่หมื่นในปี 2538 กลายเป็นประมาณ 3.5 ล้านคนในปัจจุบัน (ทวีศักดิ์ กอนันต์กุล และคณะ, 2545, หน้า 14)

ภาพรวมของสถานภาพการพัฒนาอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ความสำเร็จในอดีต และความท้าทายในอนาคต ผู้เชี่ยวชาญระดับโลกหลายท่านเปรียบเทียบปรากฏการณ์การเกิดขึ้นและการเติบโตของอินเทอร์เน็ตว่าเป็นการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่สอง ที่จะส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงวิถีการดำรงชีวิตของมวลมนุษยชาติเป็นอย่างมาก ซึ่งปัจจุบันเราก็ได้ประจักษ์กันแล้วว่า อินเทอร์เน็ต ได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากทั้งในด้านการติดต่อสื่อสาร การศึกษาเรียนรู้การประกอบกับกิจและการค้า โดยมีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในโลกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากประมาณ 4.5 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2534 เป็นถึงประมาณ 300 ล้านคนในปัจจุบัน (ทวีศักดิ์ กอนันต์กุล ชฎามาศ ชูเวชเศรษฐกุล และ พิธูมา พันธุ์ทวี, 2544, หน้า 6)

จากรายงานการวิจัยเรื่อง การพยากรณ์ความแพร่หลายของการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยในปี ค.ศ. 2000-2005 มีการคาดการณ์ว่าในปี 2008 ประเทศไทยจะมีสัดส่วนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

สูงถึงร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งเทียบเท่ากับจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ 12 ล้านคน (สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, 2542, หน้า 6)

จากข้อมูลดังกล่าวจึงส่งผลให้การใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้นด้วย และมีหลายหน่วยงานได้ส่งเสริมให้มีการใช้อินเทอร์เน็ตเช่น โครงการอินเทอร์เน็ตตำบลได้ทำพิธีเปิดโดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร โครงการอินเทอร์เน็ตตำบลได้เริ่มเปิดใช้งานอย่างเป็นทางการในวันที่ 25 ตุลาคม 2544 (พิธีเปิดอินเทอร์เน็ตตำบล, 2545) เป้าหมาย (อบต. จำนวน 6,745 แห่ง) กำหนดดังนี้

ปี 2544 จะเปิดใช้ระบบอินเทอร์เน็ตตำบลจำนวน 1,000 แห่ง

ปี 2545 จะเปิดใช้ระบบเพิ่มเติมอีก 3,000 แห่ง

ปี 2546 จะเปิดใช้ระบบเพิ่มเติม (2,745 แห่ง) ครอบคลุมทั่วประเทศ

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้เปิดบริการ TOT online เป็นการใช้บริการเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผ่านโครงข่ายไอพี ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เพื่อให้บริการระบบข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ของเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งแบบส่วนบุคคล แบบองค์กร และแบบสาธารณะ รวมถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet Services Provider) ต่าง ๆ เพื่อเข้าถึงผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตได้จากทุกเลขหมายขององค์การโทรศัพท์ฯ การนำไปใช้งาน สามารถใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาข้อมูลและข่าวสาร ติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ทุกมุมโลกได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ผู้ใช้บริการที่มีเลขหมายของ องค์การ โทรศัพท์แห่งประเทศไทย สามารถเรียกใช้บริการ TOT online ได้จากทั่วประเทศ โดยเสียค่าใช้จ่ายครั้งละ 3 บาท (องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย, 2545)

ศรिता ดันทะอธิพานิช (2544, หน้า 187, 192) ได้กล่าวว่า เด็กด้อยโอกาสจะมีโอกาสมากขึ้นบนอินเทอร์เน็ต “เห็นได้ชัดว่า อินเทอร์เน็ตทำให้โลกของเด็กพิการด้อยโอกาส ซึ่งเป็นเพียงคนกลุ่มน้อยในสังคมได้รับความสนใจและมีความสำคัญมากขึ้น เด็ก ๆ จะมีเวทีในการคิด การพูด การเขียน ได้แสดงความสามารถผลงานข้ามทวีป ความร่วมมือของพ่อแม่ผู้ปกครองและองค์กรความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่มีเครือข่ายอยู่ทั่วโลก จะทำให้เด็กพิเศษเหล่านี้มีโอกาสมีความหวังที่จะต่อสู้เพื่ออยู่อย่างมีความสุขและมีคุณค่าไม่ด้อยไปกว่าคนปกติทั่วไป”

คนปกติสามารถติดต่อสื่อสารได้หลายรูปแบบ แต่คนบกพร่องทางการได้ยินมีข้อจำกัดในการติดต่อสื่อสารมาก จึงส่งผลทำให้การดำเนินชีวิตไม่ดีเท่าที่ควร ขาดการติดต่อสื่อสารที่ดี จะโทรศัพท์พูดคุยก็ไม่สามารถสื่อสารกันได้ เพราะหูไม่ได้ยิน อินเทอร์เน็ตจึงเป็นสื่อกลางอีกสิ่งหนึ่งที่สามารถใช้ในการสื่อสารกับคนหูหนวก หรือคนบกพร่องทางการได้ยินได้เป็นอย่างดีอินเทอร์เน็ตมีอยู่แทบทุกพื้นที่ ราคาไม่แพง และที่สำคัญเป็นสื่อที่สามารถส่งได้ทั้งตัวหนังสือและรูปภาพ

ในเวลาเดียวกัน สามารถโต้ตอบกันได้ทันที จึงส่งผลให้การดำรงชีวิตของคนบกพร่องทางการได้ยินดีขึ้น ซึ่งในปัจจุบัน โรงเรียนโสตศึกษาหลายโรงเรียน มีแผนการจัดการเรียนการสอน อินเทอร์เน็ตให้นักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ที่จะจัดโอกาสในการพัฒนาความสามารถของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาเกี่ยวกับ สภาพ ปัญหา และความต้องการ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารและการเรียนการสอน ของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และพัฒนาชีวิตของคนบกพร่องทางการได้ยินต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษา สภาพ ปัญหา และความต้องการ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร เพศ ระดับชั้น และจังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่ ของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร เพศ ระดับชั้น และจังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่ ของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา
4. เพื่อศึกษา สภาพ ปัญหา และความต้องการ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน ของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา
5. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน เพศ ระดับชั้น และจังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่ ของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา
6. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน เพศ ระดับชั้น และจังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่ ของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา

คำถามในการวิจัย

1. สภาพ ปัญหา และความต้องการ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา เป็นอย่างไร

8. นักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนแต่ละระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน
9. จังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่ของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา มีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน แตกต่างกัน
10. นักเรียนบกพร่องทางการได้ยินเพศชายและเพศหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา มีความต้องการ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน แตกต่างกัน
11. นักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา มีความต้องการ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนแต่ละระดับชั้นเรียน แตกต่างกัน
12. จังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่ ของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา มีความต้องการ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ข้อมูลประกอบการพิจารณา จัดทำ พัฒนา ปรับปรุงและแก้ไข สื่อและเนื้อหาให้เหมาะสม ตรงกับความต้องการของผู้เรียน เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารและ การเรียนการสอน ของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษาให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น
2. ผลของการวิจัยจะช่วยให้รู้แนวทางที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และทราบถึงความต้องการของนักเรียน เพื่อให้การช่วยเหลือได้ถูกทางเกี่ยวกับ การสื่อสารของนักเรียนที่บกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้ อินเทอร์เน็ต ส่งผลให้นักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา ได้รับความสะดวก สบาย รวดเร็ว ทันเหตุการณ์ และมีชีวิตที่ดีขึ้น
3. ผลของการวิจัยจะช่วยให้รู้ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับการสื่อสารและการเรียนการสอน ของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา เพื่อป้องกันและแก้ไขได้ทันเหตุการณ์
4. ได้ข้อมูล ความต้องการใช้อินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับการสื่อสารและการเรียนการสอน ของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา เพื่อนำมาพิจารณาตามความเหมาะสมต่อไป
5. ได้เป็นแนวทางให้โรงเรียนโสตศึกษาทั่วประเทศ มีข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพ ปัญหาและความต้องการ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารและการเรียนการสอน ของนักเรียนบกพร่อง

ทางการไต้หวัน และสามารถใช้เป็นข้อมูลไปกำหนดนโยบายรวมทั้งกำหนดแนวทางเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียนโสตศึกษาต่อไป

6. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร และการเรียนการสอนของนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนโสตศึกษา ในด้านสภาพการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร ความต้องการการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน และความต้องการการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนโสตศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอินเทอร์เน็ตถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กองการศึกษาเพื่อคนพิการ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 3 โรงเรียน จำนวน 196 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนโสตศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอินเทอร์เน็ตถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กองการศึกษาเพื่อคนพิการ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 3 โรงเรียน ได้มาจากการเทียบค่าตารางของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 - 610) จำนวน 131 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น (independent variables) ได้แก่

3.1.1 เพศ

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 ระดับชั้นเรียน

3.1.2.1 มัธยมศึกษาปีที่ 4

3.1.2.2 มัธยมศึกษาปีที่ 5

3.1.2.3 มัธยมศึกษาปีที่ 6

3.1.3 จังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่

3.1.3.1 กรุงเทพมหานคร

3.1.3.2 ตาก

3.1.3.3 ขอนแก่น

3.2 ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่

3.2.1 สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร

3.2.2 ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร

3.2.3 ความต้องการการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร

3.2.4 สภาพการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน

3.2.5 ปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน

3.2.6 ความต้องการการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน

ข้อจำกัดการวิจัย

การสื่อสารกับนักเรียนบกพร่องทางการได้ยิน ในบางประโยชน์นักเรียนอาจเข้าใจไม่ตรงตามแบบสอบถาม หรือการสื่อสารมีปัญหา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพ หมายถึง ลักษณะทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเศรษฐเสถียร, โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดตากและ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น ที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารและการเรียนการสอน
2. ปัญหา หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรค ข้อจำกัดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วมีผลต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารและการเรียนการสอน
3. ความต้องการ หมายถึง ความจำเป็น สิ่งที่จะเป็นประโยชน์ หรือสิ่งที่นักเรียนอยากให้มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารและการเรียนการสอน
4. อินเทอร์เน็ต หมายถึง ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกันทั่วโลกเพื่อค้นคว้าหาความรู้ ติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการให้บริการอื่น ๆ
5. อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน หมายถึง รูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ในการศึกษาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ที่มีผลทำให้เกิดการเรียนรู้ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา เช่น การค้นหาข้อมูล (search enging) การรับส่งงานทางอินเทอร์เน็ต

6. อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร หมายถึง รูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร เช่น การใช้อีเมล (E-mail) การสนทนาผ่านหน้าจอ (ICQ, IRC, CHAT)

7. โรงเรียนโสตศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 และจัดการเรียนการสอน อินเทอร์เน็ตรวม 3 โรงเรียนคือ โรงเรียนเศรษฐเสถียร โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดตาก และโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น

8. จังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่ หมายถึง สถานที่ตั้งของโรงเรียนโสตศึกษาทั้ง 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเศรษฐเสถียร ตั้งอยู่ที่ กรุงเทพฯ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดตาก ตั้งอยู่ที่จังหวัดตาก และโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น ตั้งอยู่ที่จังหวัด ขอนแก่น

9. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อจัดการเรียนการสอน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนเศรษฐเสถียร โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดตาก และโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น

10. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (hearing impaired children) หมายถึง เด็กที่บกพร่อง หรือสูญเสียการได้ยิน เป็นเหตุให้การรับฟังเสียงต่าง ๆ ไม่ชัดเจน มี 2 ประเภทคือ เด็กหูตึง (hard of hearing) และเด็กหูหนวก (deaf)

11. เด็กหูหนวก หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยิน 90 เดซิเบลขึ้นไป วัดด้วยเสียงบริสุทธิ์ ณ ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 เฮิทซ์ในหูข้างใดก็ได้ เด็กไม่สามารถใช้การได้ยินให้เป็นประโยชน์เต็มประสิทธิภาพในการฟัง

12. เดซิเบล (decibel : dB.) เป็นหน่วยวัดความดังของเสียง เสียงที่มีความดังมาก มีหน่วยเดซิเบลสูง เสียงที่มีความดังน้อย มีหน่วยเดซิเบลต่ำ เช่น เสียงกระซิบ มีความดังประมาณ 10-20 เดซิเบล เสียงพูดที่ได้ยินชัด มีความดังประมาณ 60 เดซิเบล เสียงมอเตอร์ไซด์ขณะเร่งเครื่องอาจมีความดังถึง 110 เดซิเบล

13. ภาษามือ (sign language) คือภาษาสำหรับคนหูหนวกใช้มือ สีหน้า และกิริยาท่าทางประกอบในการสื่อความหมาย และถ่ายทอดอารมณ์แทนการพูด ภาษามือแต่ละชาติมีความแตกต่างกัน เช่นเดียวกับภาษาพูดซึ่งแตกต่างกัน ภาษามือโดยทั่ว ๆ ไป อาจแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ชนิด คือ ภาษามือธรรมชาติ กับภาษามือประดิษฐ์

14. พิการซ้ำซ้อน หมายถึง นักเรียนบกพร่องทางการได้ยินที่มีความพิการอย่างอื่นร่วมด้วยเช่น พิการทางสติปัญญา

15. การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการของการถ่ายทอดสารจากบุคคลฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสาร ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้รับสาร โดยผ่านสื่อ

16. การเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมและประสบการณ์ที่ผู้สอนได้วางแผนไว้ และจัดเตรียมในการที่จะนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้